

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11779/2023
29.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Јелена Митић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 375/23 од 31.01.2023. године, у седници одржаној 29.05.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 375/23 од 31.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 375/23 од 31.01.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 12202/21 од 31.10.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 200.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 80.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 60.000,00 динара и на име душевних болове због наружености износ од 60.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 31.10.2022. године као дана пресуђења па до исплате, док је одбијен као неоснован део тужбеног захтева којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то за претрпљене физичке болове износ преко досуђеног износа од 80.000,00 динара до траженог износа од 400.000,00 динара, за претрпљени страх износ преко досуђеног износа од 60.000,00 динара до траженог износа од 200.000,00 динара, и за душевне болове због наружености износ преко досуђеног износа од 60.000,00 динара до траженог износа од 200.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 134.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 375/23 од 31.01.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон). Предмет тужбеног захтева је накнада нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, страх и душевне болове због наружености услед повреда задобијених уједом више паса луталица, у селу ... (Град Ниш). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене чланова 200. Закона о облигационим односима, (који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражен кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда. Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 10.06.2021. године. Вредност предмета спора је 800.000,00 динара, а побијаног дела 200.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић